

Het spoor gaat door, naar Pinksteren 2021 Nicolaikerk

Week : 10-16 mei (7^e zondag van Pasen)
Thema : Een spoor van licht
Weekthema : Eenheid
Lezing : Johannes 17: 14-26 (het Hoge priesterlijk gebed)

Schets van het verhaal

We vieren nog steeds het feest van Pasen – het feest van de opstanding, de opstand, het licht en het nieuwe begin – op deze 7^e zondag *ván* Pasen. Deze zondag heeft overigens een bijzondere bijnaam: *Wezenzondag*. Een naam ontleend aan een woord van Jezus (Joh. 14,18): *Ik zal jullie niet als wezen achterlaten*. Juist zo, met deze naam, wordt tussen Hemelvaart en Pinksteren het gevoel vertolkt, dat de Gemeente moet leven in de wereld, zonder de zichtbare aanwezigheid van haar Heer.

Met de woorden uit Johannes 17 zijn we weer even terug in de tijd vóór de lijdensgeschiedenis. Dit gedeelte kennen we als het zogenaamde ‘Hoge priesterlijk gebed’: Jezus bidt voor zijn volk, zijn vriendenkring.

Mij treft hierin het woord *één*: ‘dat zij *één* zijn zoals Wij’ (vs. 11), bidt Jezus tot zijn Vader. En: *Ik (Jezus) in hen, en Gij (Vader) in Mij, opdat zij volmaakt één zijn*. (vs. 23). De basis voor de eenheid van de nieuwe messiaanse Gemeenschap, van de Kerk dus, wordt gelegd in Jezus’ *eigen* trouw aan zijn roeping van het *één* zijn van wil met de Vader. Gezien dit fundament, vraagt dit tegelijk ook van de Gemeente het een en ander. Dat ook zij *één* zijn met de wil van de Vader in Christus. Voorwaar, een opgave waarin de Kerk-van-alle-eeuwen niet altijd is geslaagd.... Maar belangrijker nog: hoe gaan wij dat doen?

Dirk Neven

Aanzetten voor de gesprekken

1. Jezus spreekt in zijn gebed naar zijn Vader toe een diep verlangen uit naar eenheid onder zijn volgelingen. Bij de apostel Paulus wordt dit in de brieven verder uitgewerkt. Net als vele andere ‘ontwikkelde’ tijdgenoten grijpt hij de ‘reddingsboei’ aan van de late oudheid. Te midden van een onstuimige zee van zich opdringende diversiteit en wanordelijkheden, met al die volkeren en culturen in één politiek (Romeins) Rijk, grijpt men de reddingsboei aan van de *eenheid*. Er leefde in de hoge cultuur en wijsbegeerte een diep verlangen naar het *Ene*, een ordenend eenheidsprincipe. In Paulus beroemde uitspraak in zijn brief aan de Galaten horen we hiervan (vermoedelijk) een christelijk echo: *er zijn geen Joden of Grieken meer, slaven of vrijen, mannen of vrouwen – u bent allen één in Christus Jezus* (Gal. 3,28)

Hoe ervaart u dit? Als hoopvol en nastrevenswaardig? Of juist achterhaald en dus problematisch? Immers, we leven nu in een wereld waarin eindelijk verschillen tussen mensen, op zoek naar hun eigenste identiteit, er mogen zijn? En hoe geldt dat voor de mogelijkheid van verschillen in onze eigen kerkgemeente? Betekent het *één-zijn* in Christus dat we niet te veel (geloofs-)verschillen kunnen hebben? Wat houdt de zaak bij elkaar?

2. Pieter Oussoren heeft in zijn bekende en ook door ons vaak gebruikte bijbelvertaling de niet uit te spreken godsnaam consequent vertaald met ‘de Ene’. Bedenk met elkaar een

reden waarom de keuze voor de Ene te verkiezen zou zijn boven andere vertalingen 'de Eeuwige', of 'de Heer'.

3. Jezus verlangt niet alleen naar eenheid, maar ook naar bescherming voor zijn volgelingen voor de 'boze', in een wrede wereld, waarin zij niet *ván* de wereld zijn (vs. 14, 16). Gaat dit vandaag nog steeds op? Voor ons, en voor gelovigen elders op de wereld? Denk bijv. De organisatie van 'Open Doors'. Vindt u trouwens dat het niet *ván* de wereld zijn een ideaal moet zijn van christenen in deze wereld? Past het bij 'onze' missie om het zout der aarde te zijn?
-

Gebed voor de 7e zondag van Pasen – Wezenzondag

Heer, Barmhartige Vader,
in onze dagen
waarin Uw aanwezigheid zo verborgen is:
laat ons niet alleen,
als wezen, zonder toekomst.

Dat wij ervaren
de kracht en de hoop,
de geest van de vernederde,
opgestaan uit de dood,
verhoogd met een naam boven alle naam.
Dat wij geen knieval maken
voor de macht, de angst, de onmogelijkheden.

In deze dagen van vertwijfeling:
beur ons op door beelden en verhalen
over deze wereld omgekeerd,
verhalen die verteld worden hier in dit uur,
èn aan elkaar
in de tijd van leven die wij samen hebben.

Zo bidden wij,
uit naam van die Ene,
die ons tot vrolijke eenheid samen brengt,
Jezus Messias – Amen